

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/165/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114222323
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2114222323.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený: JUDr. Helena Strachotová, advokátka, Hviezdoslavova 7, Martin, proti žalovanému: L. Y., narodený XX. X. XXXX, bytom F. XX/XX, W., za účasti vedľajšieho účastníka: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 563,03 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 263,70 eur, úrok z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 263,70 eur od 3. 10. 2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh **z a m i e t a**.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

IV. Vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27. 8. 2014 domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 563,03 eur, úroku vo výške 44,50 % ročne zo sumy 467,58 eur od 2. 10. 2013 do zaplatenia, úroku z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 563,03 eur od 3. 10. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh na začatie konania v spojení s podaním zo dňa 23. 6. 2015 žalobca skutkovo odôvodnil tým, že poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v zmysle Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty zo dňa 2. 6. 2012 vo výške 396 eur na nákup tovaru a súčasne sa žalovaný zaviazal vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 24 mesačných splátok vo výške 26,46 eur počnúc dňom 15. 7. 2012. Úver mal splatený ku dňu 15. 6. 2014 a žalovaný mal celkom zaplatiť sumu 635,04 eur, ktorá pozostáva zo sumy úveru 396 eur a zmluvných úrokov 208,80 eur, poplatkov za poistenie 30,24 eur. Žalovaný prijal poistenie úveru podľa bodu B) zmluvy vo výške 4,99 % z dohodnutej mesačnej splátky 24,46 eur, t. j. vo výške 1,26 eur. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 132,30 eur. Žalovaný požiadal o odklad dlžných mesačných splátok úveru, čím sa celková splatnosť úveru posunula a bol mu účtovaný poplatok za odklad vo výške stanovenej aktuálnym Sadzobníkom poplatkov, ktorá je splatná ku dňu povolenia odkladu mesačnej splátky, t. j. dňa 30. 11. 2012 vo výške 4 % z odloženej sumy 83,62 eur v sume 3,34 eur, dňa 28. 3. 2013 vo výške 4 % z odloženej sumy 97,96 eur v sume 3,91 eur. S ohľadom na to, že žalovaný prestal poskytnutý úver splácať, vyhlásil žalobca podľa časti 3 čl. 4.1. písm. c) Zmluvy Oznámením zo dňa 10. 10. 2013 mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 2. 10. 2013 v sume 563,03 eur a požadoval splatenie úvere v lehote 14 dní od doručenia oznámenia. Žalobca sa domáha aj zmluvného úroku 44,50 % ročne

zo sumy 467,58 eur (nesplatená úverová istina) od 2. 10. 2013 do zaplattenia, keď zmluvný úrok bol vypočítaný ku dňu 1. 10. 2013. Žalovaná suma 563,03 eur pozostáva zo sumy 467,58 eur (neuhradené úverové istiny z toho 96,12 eur úverová istina z dlžných splátok splatných 4/2013-9/2013, 371,46 eur úverová istina splatná ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti za obdobie 10/2013 až do zaplattenia), zo sumy 62,64 eur zmluvné úroky a poplatky za poistenie z dlžných mesačných splátok úveru po lehote splatnosti 4/2013-9/2013 (z toho 55,08 eur dlžné zmluvné úroky, 7,56 eur dlžné poistné), zo sumy 32,81 eur neuhradený poplatok vo výške 4 % za odklad dlžnej sumy 97,96 eur zo dňa 28. 3. 2013 vo výške 3,91 eur a neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky zo dňa 2. 5. 2013 vo výške 28,90 eur. Uznesením č. k. 8C/196/2015-40 zo dňa 19. 8. 2015 súd pripustil vedľajšie účastníctvo VŠEOBECNEJ OCHRANY PRÁV SPOTREBITEĽOV.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (jedná sa o drobný spor), pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 12. 8. 2014, podaním žalobcu zo dňa 23. 6. 2015, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 2. 6. 2012, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 10. 10. 2013, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 9. 6. 2015, potvrdením o prijatých splátkach zo dňa 9. 6. 2015, s obsahom celého spisového materiálu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 2. 6. 2012 vyplýva, časť 1., že túto zmluvu uzatvoril žalobca a žalovaný, pričom obsahom záväzku žalobcu bolo poskytnúť v prospech žalovaného úver vo výške 396 eur a obsahom záväzku žalovaného bola najmä povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v rovnomerne rozvrhnutých 24 mesačných splátkach po 26,46 eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc dňom 15. 7. 2012, konečná splatnosť úveru 15. 6. 2014, výška úrokovej sadzby 44,50 % ročne - fixná. RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru predstavovala 54,78 %, priemerná RPMN vo výške 46,52 %. Celková čiastka k zaplatteniu 604,80 eur. Zvolený súbor poistenia: Štandardný súbor poistenia, poplatok za poistenie: 4,99 %

Z časti 3 bod 2. 1. predmetnej zmluvy vyplýva, že klient sa zaväzuje riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s Cetelemom nedohodne inak. Bod. 4. 1. písm. a) v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol Cetelemu nepravdivé alebo nesprávne údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manželku klienta začaté exekučné konanie, alebo ak klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich zo ZoSú je Cetelem oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

Pokiaľ ide o zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 2. 6. 2012 súd v ďalšom považoval za nesporné tvrdenie žalobcu aj s poukazom na predložené potvrdenie odfinancovania peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. 42707329790001, že žalobca žalovanému poskytol finančné prostriedku v sume 396 eur a žalovaný zaplatil sumu 132,30 eur žalobcovi.

Z vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru č. 42707329790001 zo dňa 10. 10. 2013 vyplýva, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 2. 10. 2013 /úverová istina 467,58 eur, dlžné úroky, poplatky a poistné 62,64 eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 32,81 eur/.

Zmluva o úvere, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa vzťahujú zákon č. 126/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 stanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je

obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 3 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie, ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, ods. 3 v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa, ods. 2 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010. Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

Z podaného návrhu, ako aj z podania žalobcu vyplýva, že žalobca si uplatňuje voči žalovanému čo do istiny nároky vzniknuté mu v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 2. 6. 2012, v zmysle ktorej poskytol žalovanému sumu vo výške 396 eur, pričom podľa obsahu zmluvy sa žalovaný zaviazal požičanú sumu zaplatiť v 24 splátkach po 26,46 eur mesačne, pričom v zmluve je uvedená celková suma pôžičky 604,80 eur. Z uvádzaného skutkového vymedzenia návrhu tak vyplýva, že žalobca si uplatňuje žalované plnenie na základe právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z., teda na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa v zmysle ustanovení § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z., pričom na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali. A to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z.. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Nie je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku splátky. Ďalej zmluva v rozpore s písm. g) obsahuje nesprávnu celkovú výšku k zaplaceniu 604,80 eur, správne mala byť uvedená suma 635,04 eur (24 x á 26,46 eur), ako ani údaj v zmysle písm. h) (opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje). Pričom už len z týchto dôvodov spôsobuje, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný čerpal

úver vo výške 396 eur a celkom zaplatil žalobcovi sumu 132,30 eur, preto sa žalobca mohol domáhať zaplata sumy 263,70 eur a v tejto časti súd návrhu vyhovel a vo zvyšnej časti 299,33 eur spolu s príslušenstvom návrh ako nedôvodný spolu s príslušenstvom zamietol.

Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom. Právna úprava spotrebiteľských úverov daná zákonom č. 129/2010 Z. z. je špeciálnou úpravou zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Z Obchodného zákonníka, ustanovenia § 502 a § 503 vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Z uvedeného dôvodu, by preto žalobca ako veriteľ právo na zaplataenie dohodnutého úroku z úveru iba do zániku zmluvy, v danom prípade ku dňu 2. 10. 2013, ku ktorému žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Po ukončení úverovej zmluvy t. j. od 3. 10. 2013 má právo len na úrok z omeškania. Súd zamietol návrh v časti požadovaného úroku 44,50 % ročne zo sumy 467,58 eur od 2. 10. 2013 do zaplataenia, pričom vychádzal z toho, že výška nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, k čomu dochádza, keď výška úroku je dohodnutá tak, že podstatne presahuje obvyklú mieru úroku a to s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaných bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Výška úroku nesmie byť ponechaná len na dohodu strán a teda že jej nie je poskytovaná žiadna ochrana a neexistujú žiadne obmedzenia. Pri dohode o úrokoch z úveru alebo z pôžičky platí ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky dohodnuté pri zmluvách o pôžičke alebo úvere sa považujú za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám a zvlášť pri spotrebiteľských zmluvách a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva, v ktorej boli dohodnuté úroky neprimerane vysoké, je neplatná podľa § 39 OZ. Uvedené je treba zvlášť posudzovať pri spotrebiteľských úveroch, keď prevažne spotrebiteľ je odkázaný na poskytnutie úveru vzhľadom na jeho nepriaznivú finančnú situáciu. Zmluvy sú predkladané formulárovo pripravené, ktorých obsah nemôže ovplyvniť. Aj keď Občiansky zákonník neobsahuje legálnu definíciu pojmu dobré mravy, právne teória a ustálená súdna prax pod pojmom dobré mravy rozumie pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem v spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný všeobecný záujem na ich rešpektovaní. Dojednanie úrokov z úveru pre občana - fyzickú osobu v miere viac 44,50 % ročne, ktorá miera významne prevyšuje priemernú mieru úrokov 14,51 % ročne z nových úverov poskytovaných v danom období obchodnými bankami obyvateľstvu so začiatočnou dobou fixácie 1 až 5 rokov (tento poznatok si súd nemusel získavať dopĺňaním dokazovania vyžadujúcim si prejednanie veci na pojednávaní, pretože tu šlo o skutočnosť známu súdom všeobecne a teda i tunajšiemu z jeho rozhodovacej činnosti, tzv. notorieta s nepotrebnosťou jej dokazovania podľa § 121 O. s. p.) porušuje podľa súdu uvedené pravidlá morálneho charakteru, teda je v rozpore s dobrými mravmi. V dôsledku toho je dojednanie o zmluvnej odmene za úver v zmluve účastníkov neplatné a žalovaný mal za povinnosť splatiť žalobcovi len sumu skutočne čerpanej istiny úveru.

Podľa ustanovenia § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

Podľa ustanovenia § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka, poisťná zmluva obsahuje najmä

- a) výšku poisťnej sumy, v prípade poisťenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy,
- b) výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné,
- c) poisťnú dobu,
- d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poisťenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom,
- e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisťeného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poisťnú zmluvu,
- f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poisťenia osôb pri predčasnom ukončení poisťenia.

Podľa ustanovenia § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu pre právne úkony týkajúce sa poisťenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Okrem úroku z úveru sa žalobca domáhal i zaplata poistenia v sume 7,56 eur. V zmluve o spotrebnom úvere v časti 1, ktorá nebola individuálne dojednaná sa uvádza len zvolený súbor poistenia - Štandardný súbor, výška poplatku za poistenie 4,99 %. Zo spoločných ustanovení časť 3 bod 1 zmluvy vyplýva, že štandardný súbor poistenia je pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti a poistenie spoludlžníka. Zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poistná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka (výška poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty) a nie je ani zrejmé, kto je poisťiteľ z poistnej zmluvy. Predovšetkým pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka predpísaná písomná forma a navrhovateľ žiadnu písomnú poistnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil. Žalobca tak nepreukázal súdu napriek márnemu poučeniu podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku existenciu poistnej zmluvy, z ktorej by mu vyplýval nárok na zaplata poistného v sume 7,56 eur s príslušenstvom, a preto považoval súd i tento nárok za nedôvodný.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1. 1. 2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Čo je príslušenstvom pohľadávky vyplýva z ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok za omeškание a náklady spojené s jej uplatnením. Záväzkovým právnym vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok (§ 488 Občianskeho zákonníka). Pohľadávkou v zmysle tejto zákonnej definície je peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (v zmysle nároku na sankcie pre omeškание s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškáním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným hlavným záväzkovým vzťahom. Tým, že dlžník včas nezaplatí úroky z istiny dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Veriteľ preto nemá právo nárokovať si voči dlžníkovi príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z dohodnutých úrokov nakoľko ani Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník to neumožňujú, neupravujú sankčný nárok pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, preto súd žalovaného zaviazal k úhrade úrokov z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 263,70 eur od 3. 10. 2013 do zaplata, keď mal za preukázaný deň vzniku omeškania od 3. 10. 2013, t. j. deň nasledujúci po vyhlásení mimoriadnej splatnosti celého dlhu a výšku úroku z omeškania mal súd preukázanú, keď základná úroková sadzba ECB ku dňu omeškania žalovaného 3. 10. 2013 bola vo výške 0,50 % zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk., t. j. 0,50 % + 8 bodov spolu výška 8,50 % ročne. Na základe uvedeného rozhodol súd tak ak je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a návrh v časti istiny 299,33 eur, úroku 44,50 % zo sumy 467,58 eur od 2. 10. 2013

do zaplattenia, úroku z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 299,33 eur od 3. 10. 2013 do zaplattenia ako nedôvodný zamietol.

Ďalej súd poukazuje na to, že požiadavku na zaplattenie sumy 32,81 eur s príslušenstvom za odklad splátok ako nedôvodný zamietol, keď nepreukázal individuálne dojednanie o týchto poplatkoch, a zároveň je úver bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., keď žalovaný bol v konaní čiastočne úspešný 44 % (úspech 73 % - neúspech 27 %), avšak náhradu trov konania si neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania neuplatnil a ani zo spisového materiálu mu žiadna náhrada trov konania nevznikla.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ustanovenia § 24 Občianskeho súdneho poriadku účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že vstup vedľajšieho účastníka je oprávnený, avšak vedľajší účastník, resp. jeho právny zástupca si náhradu trov konania nevyčísliť a ani neuplatnil. Keď v danej veci oznámil iba svoj vstup do konania podaním doručeným súdu dňa 30. 12. 2014, návrh mu bol doručený dňa 25. 6. 2015, pričom sa k nemu nevyjadril ku dňu rozhodnutia súdu. Súd má za to, že iba samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania bez toho, aby tento vo veci vykonal účelné úkony na podporu žalovaného, nie je z hľadiska účelnosti odôvodnený vo vzťahu k prípadnej náhrade trov konania na strane úspešného účastníka konania.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane úspešného žalovaného, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., tak, že vedľajšiemu účastníkovi nepriznal voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.